

Klachtnummer 07053

Niet verlenen vrijstelling schoolbezoek periode buiten schoolvakantie

De klacht betreft het niet verlenen van een vrijstelling schoolbezoek terzake de periode buiten de schoolvakanties. Reden voor dit verzoek was gelegen in 'de specifieke aard van het beroep van één der ouders'. Klacht wordt ongegrond verklaard.

Advies aan

het bestuur van Vereniging voor Christelijk Onderwijs *** te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw K., ouders van *L* en *B*, leerlingen van C.B.S. *** te *** (verder te noemen: klagers).

Verloop van de klachtenprocedure

Op 17 juli 2007 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van C.B.S. *** (verder te noemen: de school).

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrieven.

Bij brief van 29 augustus 2007 heeft de heer W., directeur van de school, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Bij brief van 11 september 2007 heeft het bevoegd gezag in de persoon van de heer T., secretaris, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

De klacht is behandeld tijdens een hoorzitting ten overstaan van de Commissie op 25 september 2007 te Utrecht. Klaagster is in persoon verschenen, bijgestaan door haar vader. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer T., voornoemd, en de heer R., voorzitter.

De heer W., directeur van de school, is namens de school aanwezig. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

Bij brief van 27 september 2007 heeft de Commissie klagers meegedeeld dat zij de afhandeling van hun klacht aanhoudt tot na de behandeling van de strafzaak en hen verzocht de Commissie over het verdere verloop van die kwestie op de hoogte te houden.

Klagers hebben de Commissie bij brief van 9 oktober 2007 meegedeeld dat klaagster terzake de verdenking van ongeoorloofd schoolverzuim niet zal worden vervolgd onder de voorwaarde dat zij zich gedurende een proeftijd van één jaar niet aan enig strafbaar feit zal schuldig maken dan wel op andere wijze zal misdragen.

Met betrekking tot de meest relevante feiten en omstandigheden

Klager heeft op 29 maart 2007 ten behoeve van zijn kinderen *L* en *B* bij de school een verzoek ingediend om vrijstelling schoolbezoek terzake de periode buiten de schoolvakantie. De reden van dit verzoek was gelegen in 'de specifieke aard van het beroep van één der ouders'.

Uit de 'vakantieverklaring werkgever' blijkt dat klager het afgelopen jaar geen vakantie heeft gehad en ook na de aangevraagde periode van vrijstelling niet weg kan van het bedrijf.

De schoolleiding heeft dit verzoek afgewezen. Uit de begeleidende brief terzake deze afwijzing blijkt dat de directeur van oordeel is dat het verzoek om vrijstelling niet voldoet aan de geldende richtlijnen betreffende 'de specifieke aard van het beroep van één van de ouders'. De directeur is van mening dat uit het verzoek op geen enkele wijze blijkt dat klager niet op vakantie zou kunnen binnen de 11 weken die daarvoor gepland staan. Hier komt nog bij, zo blijkt uit zijn brief, dat klager vorig jaar het verzoek vrijstelling schoolbezoek wel had ingewilligd onder de voorwaarde dat klager maatregelen zou treffen om een dergelijk verzoek in de toekomst te voorkomen. Tot slot heeft de directeur in zijn brief aangegeven dat op het moment dat klager besluit zijn kinderen toch mee op vakantie te laten gaan, hij hiervan melding zal doen bij de leerplichtambtenaar.

Klagers hebben zich naar aanleiding van de afwijzing van hun verzoek schriftelijk tot de directeur gewend met de vraag het verzoek in heroverweging te nemen. Klagers hebben in deze brief uitgelegd dat klager een kleine zelfstandige ondernemer is en dat zij geen andere mogelijkheid zien dan in de aangevraagde periode met vakantie te gaan. Bij brief heeft de directeur aangegeven dat hij contact heeft gehad met de leerplichtambtenaar en dat deze voor situaties als de onderhavige hem een algemeen advies zal geven, waarna hij klagers nader zou berichten. Bij brief heeft de directeur klagers bericht dat hij van de leerplichtambtenaar heeft vernomen dat situaties als de onderhavige niet voldoen aan de wettelijke eisen voor het verkrijgen van vrijstelling, zodat hij zijn afwijzing handhaaft. De belangrijkste reden hiervoor was dat het een kwestie van afstemming met het personeel was.

Klagers hebben vervolgens bij brief bezwaar gemaakt bij het bevoegd gezag tegen de afwijzing op hun verzoek om vrijstelling. Het bevoegd gezag heeft hierop bij brief te kennen gegeven geen partij te zijn terzake het verlenen van vakantieverlof buiten de schoolvakanties. De bevoegdheid tot het verlenen van een dergelijk verlof is voorbehouden aan de directeur van de school, aldus het bevoegd gezag.

Klagers hebben vervolgens in de door hen aangegeven periode vakantie genoten, waardoor hun kinderen *L* en *B* van school hebben verzuimd. De directeur van de school heeft hiervan melding gedaan bij de leerplichtambtenaar, die klagers vervolgens heeft opgeroepen voor een gesprek. Ter zitting van de Commissie is gebleken dat in dit gesprek proces-verbaal tegen klaagster is opgemaakt, welk proces-verbaal, ter verdere afhandeling is doorgezonden naar justitie. Zoals in het vorenstaande reeds is vermeld, heeft de officier van justitie bij kennisgeving meegedeeld klaagster niet te vervolgen wegens ongeoorloofd schoolverzuim, op voorwaarde dat zij zich gedurende een proeftijd van één jaar niet aan enig strafbaar feit zal schuldigen maken dan wel op andere wijze zal misdagen.

Standpunt klagers

Klagers zijn van oordeel dat de directeur van de school de kwestie onnodig hoog heeft laten oplopen en dat hij met meerdere maten meet. Klagers zijn van oordeel dat de directeur hun verzoek om vrijstelling ten onrechte heeft afgewezen. Klagers zijn onverminderd van oordeel dat zij recht hadden om als gezin op vakantie te gaan en dat hun verzoek om vrijstelling binnen de daarvoor geldende kaders viel.

Standpunt directie en bevoegd gezag

De directeur van de school bestrijdt dat hij met meerdere maten meet. Voor hem is het erg lastig bij ieder verzoek om vrijstelling te beoordelen of de verzoeker hier wel of niet voor in aanmerking komt. Hij tracht bij de beoordeling van dergelijke verzoeken de richtlijnen die hij hiervoor heeft ontvangen, zo correct mogelijk uit te voeren. In zijn algemeenheid heeft de directeur aangegeven dat in *** een aantal zelfstandigen is gevestigd met een bloemenlijn. Van een aantal van deze zelfstandigen ontvangt hij verzoeken als de onderhavige. Hem is in een vergadering van directies in *** door de leerplichtambtenaar te kennen gegeven dat het enkele feit dat deze zelfstandigen door de aard van hun beroep zich niet kunnen houden aan de geldende vakantieregeling onvoldoende is voor het verlenen van vrijstelling. De directeur heeft aangegeven dat hij na deze voor hem duidelijke uitspraak in alle vergelijkbare situaties uit coulanceoverwegingen nog een keer vrijstelling heeft verleend met daarbij de uitdrukkelijke mededeling dat de volgende aanvraag zou worden afgewezen. Ten aanzien van onderhavig verzoek heeft de directeur nog aangegeven dat hij, alvorens tot afwijzing van het verzoek is overgegaan, uitvoerig overleg heeft gehad met en advies heeft ingewonnen bij de leerplichtambtenaar. Naar zijn oordeel interpreteren klagers de uitleg van de leerplichtambtenaar onjuist.

Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten is neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

In het eerste lid van artikel 13a van de Leerplichtwet is bepaald dat een beroep op vrijstelling wegens vakantie van de jongere, als bedoeld in artikel 11, onder f, slechts kan worden gedaan, indien de directeur op verzoek van de ouders verlof heeft verleend dat de jongere voor de duur van het verlof de school niet bezoekt. Het tweede artikellid bepaalt dat verlof als bedoeld in het eerste lid door de directeur slechts eenmaal voor ten hoogste 10 dagen per schooljaar kan worden verleend.

In artikel 11, aanhef en onder f. van de Leerplichtwet is geregeld dat de ouders zijn vrijgesteld van de verplichting te zorgen dat de jongere de school waarop hij is ingeschreven regelmatig bezoekt, indien de jongere vanwege de specifieke aard van het beroep van één de ouders slechts buiten de schoolvakanties met hen op vakantie kan gaan.

Partijen zijn verdeeld over de vraag of de directeur het verzoek om vrijstelling wegens vakantie van *L* en *B* in redelijkheid heeft kunnen weigeren.

De Commissie stelt vast dat zij deze vraag slechts terughoudend kan toetsen. Het is immers aan de vrije bevoegdheid van de directeur gelaten een dergelijk verzoek om vrijstelling te verlenen. De Commissie kan slechts toetsen of de directeur van deze bevoegdheid in redelijkheid gebruik heeft kunnen maken en zal dus geen eigen oordeel vellen over de vraag wat nu precies onder 'de specifieke aard van het beroep van één van de ouders' moet worden verstaan.

De Commissie beantwoordt laatstgenoemde vraag overigens bevestigend en overweegt hiertoe het navolgende.

De Commissie is van oordeel dat het standpunt van de directeur dat het enkele feit dat klager een kleine zelfstandige onderneming drijft onvoldoende is om voor toewijzing van het verzoek in aanmerking te komen, niet voor onjuist kan worden gehouden. Klagers waren bovendien reeds, toen hun verzoek nog werd toegewezen, al op de hoogte gesteld van het feit dat een volgend verzoek niet zonder meer zou worden ingewilligd. Klagers hebben aldus meer dan één jaar de gelegenheid gehad hun onderneming zo in te richten en de vakanties met hun personeel zo af te stemmen dat zij zich niet weer genoodzaakt zagen een verzoek om vrijstelling in te dienen. Dat de directeur niet tot de overtuiging heeft kunnen geraken dat klagers hun vakantie onvoldoende met hun personeel hebben kunnen afstemmen, acht de Commissie niet onhoudbaar.

Hier komt bij dat verzoeken als de onderhavige als een uitzondering op de algehele leerplicht hebben te gelden en niet, zoals klagers menen te doen veronderstellen, een algemeen recht op het als gezin kunnen genieten van vakantie.

De Commissie is ook anderszins niet van oordeel dat de directeur terzake het verzoek van klagers onzorgvuldig heeft gehandeld. Hij heeft meerdere malen contact gehad met de leerplichtambtenaar en deze contacten ook telkenmale teruggekoppeld met klagers. Niet gesteld kan worden dat de directeur terzake onderhavig verzoek om vrijstelling over één nacht ijs is gegaan. Dat dit desalniettemin heeft geleid tot een afwijzing van het verzoek doet hieraan niets af.

De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat klagers het standpunt van de leerplichtambtenaar te beperkt uitleggen. Het is inderdaad juist, getuige ook de aangehaalde wetsartikelen, dat, nu het een verzoek van minder dan 10 dagen betrof, de directeur, en niet de leerplichtambtenaar zelf, eigenstandig bevoegd is terzake dit verzoek te beslissen. Het is echter onjuist te veronderstellen dat, omdat die bevoegdheid bij de directeur is neergelegd, deze geen eigen afweging terzake ieder verzoek kan, en zelfs moet, maken.

De Commissie is, als herhaald, niet gebleken dat de directeur van deze bevoegdheid op onjuist wijze gebruik heeft gemaakt door in de situatie van klagers geen vrijstelling te verlenen en in andere, gelijke gevallen, wel. Met andere woorden: voor de Commissie is niet komen vast te staan dat de directeur met twee maten meet, zoals klagers stellen.

Nu de Commissie ook overigens niet is gebleken dat de directeur niet in redelijkheid tot afwijzing van het verzoek om vrijstelling heeft kunnen komen, verklaart zij de klacht ongegrond.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht tegen de directie ongegrond.

Advies aan het bevoegd gezag

De commissie heeft geen nader advies voor het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 25 september 2007 door mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede door Th. Huizer en mr. M. Iedema als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.